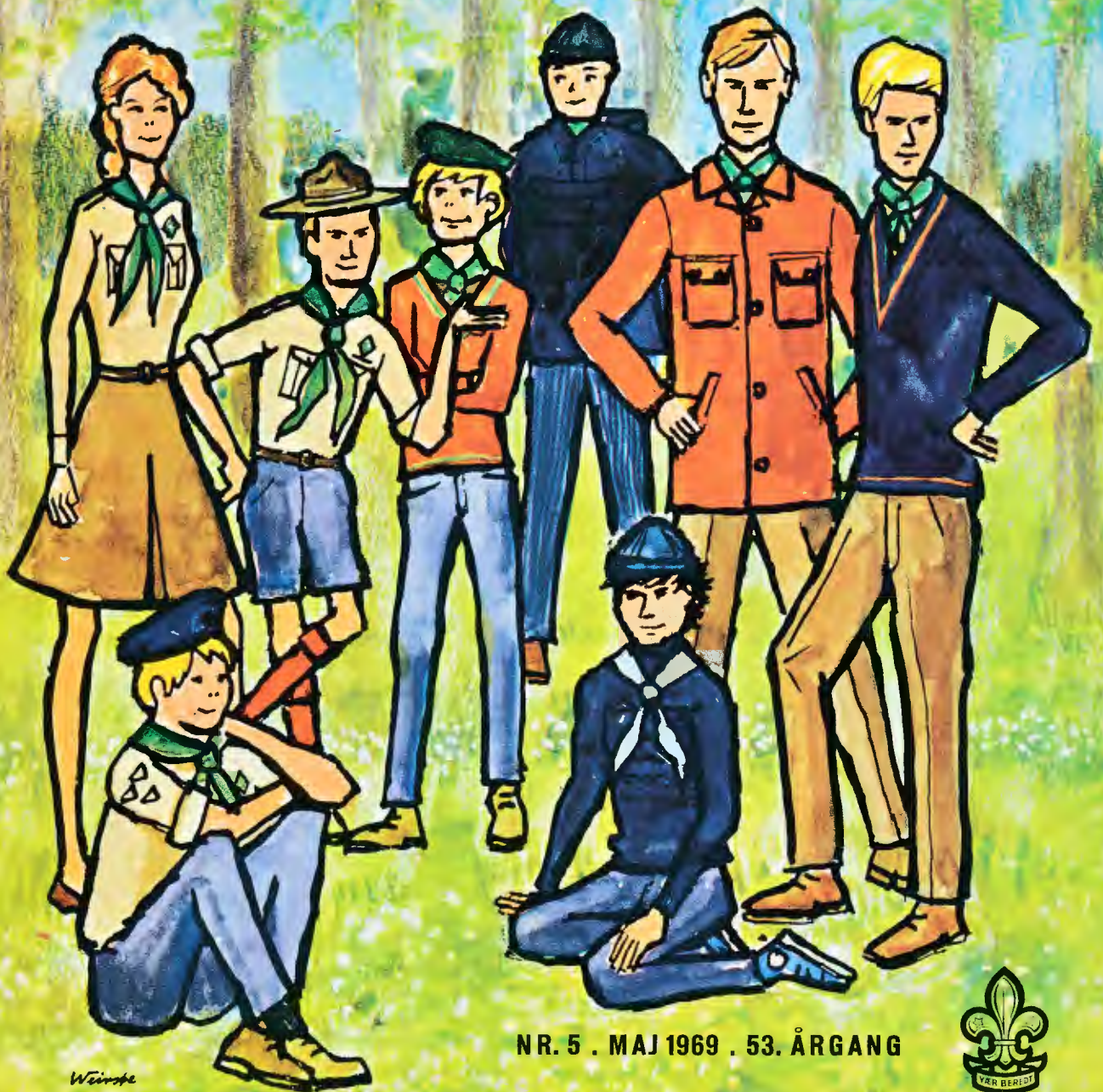

spejderernes magasin

Wierke

NR. 5 . MAJ 1969 . 53. ÅRGANG

Redaktørskifte

Axel Skylv - der siden december 1965 har redigeret Spej-
dernes Magasin, trækker sig nu tilbage for at overlade re-
daktørstolen til Knud Vagn Larsen

KNUD VAGN LARSEN, 22 år, indmeldt som spejder i 2. Hellig
Anders, Vestsjællands division, 1961, TA i samme trop 1964,
spejder-primi 1964, rover-primi 1965, sø-primi 1965, TF-kursus
1966, TL i 4. Hellig Anders 1967, Gilwell spejder 1968, instruk-
tør ved korpsets ledertræning, Bromme 1968.

Den gamle redaktør skriver:

Det har været en morsom og fængslende opgave at redigere Magasinet, og det er derfor med vemod, at jeg nu ser mig nødsaget til at trække mig tilbage. Andre opgaver lægger imidlertid så stort beslag på min tid, at jeg ikke har noget andet valg.

- Jeg var heldig, at det blev i min redaktørtid, vi fik indført de fire farver i Magasinet.

- Jeg er glad for, at læserne har været aktive, det vidner de mange læserbreve om.

- Jeg er glad for, at vi har fundet den helt rigtige afløser til redaktørjobbet ... og jeg håber, at læserne vil bakke ham op.

- Jeg er helt sikker på, at redaktørskiftet vil bevirke yderligere fremgang for Magasinet, og jeg ønsker Knud held og lykke med arbejdet.

Magasinets nye adresse:

Volden 24, 4200 Slagelse
Knud Vagn Larsen
Tlf. (03) 526364

Den nye redaktør skriver:

En tropleder, der i sin trop har aktive og idérige tropsassistenter og energiske patruljeledere, har et let job. Det samme gælder for den redaktør, der i sin redaktionsstab har gode medarbejdere, der godt og effektivt dækker bladet med interessant og aktuelt stof.

Spejdernes Magasin adskiller sig ikke meget fra andre blade, blot gælder det her, at bladets læsere også er bladets skribenter.

Sådan må det være med et blad, der både skal være spændende og interessant, men også skal bringe nyt fra alle egne af landet.

Har din afdeling en fast skribent, der sender nyt til »Magasinet«? Er du medlem af en af de afdelinger, der jævnligt sender os månedsbladet og patruljebladene?

Jeg glæder mig til fremover at modtage dit bidrag. Fat pennen og send dine ideer, fotos, tegninger og lign., men gør det hellere straks, hvis vi skal nå at få det med i august-nummeret.

På genhør på siderne i Spejdernes Magasin!!!!

Med spejderhilsen

OP AF STARHULLERNE -TIL KORPSLEJR -TIL NY-HEDEBY

LEJRCHEFEN ERIK JESSEN SKRIVER:

Forsiden:
Uniformsforslag

SPEJDERNES MAGASIN

Udgivet af Det Danske Spejderkorps

Ansvarshavende redaktør

Axel Skylv
Udsigten 18, 2820 Gentofte
Tlf. 01 33 (GE) 2719

Ekspedition af korpsets blade

Korpskontoret
Frydendalsvej 32, 1809 København V
Tlf. (01) 31 36 66

INDHOLD

	side
Redaktørskiftet	82
Op af starthullerne Lejrchefen skriver	83
Ny Hedeby-projektet	84
Thjodhildes kirke	86
Korpslejrnsangen	87
Hvad er en lagmand?	88
Søspejdere i Hy Hedeby	88
Stor hædersgave til Ny Hedeby	88
Præmie fra Nationalmuseet	89
3. Odense bli'r 50 år	89
Ferie langs hærvejen	89
Patruljeaktivitet i stort format	90
Aktuelle meninger	91
Spejdertidende	92
Jungle Nyt	94
Bjørns Rejser	96

Trykt i Clemensstrykkeriet, Århus

Så er vi klar. Tilmeldingerne ligger på bordet (også din – håber jeg) – ikke alene fra hele vort korps med stor deltagelse fra Grønland og Færøerne, men også fra det meste af Europa (Norge, Sverige, Finland, England, Irland, Skotland, Vesttyskland, Belgien, Holland), og der dukker også et par enlige spejdere op fra USA.

Men derudover møder vore egne KFUM-spejdere og FDF kommer med. Også de blå og grønne piger lader sig repræsentere.

Alle er igang med at forberede sig på lejren – jeg husker jer i dag på

at I får lavet ting til Hedebymarkedet,

at flest muligt laver vindsceder til teltene,

at hver trop eller patrulje har forberedt én eller anden aktivitet, der kan vises for andre på jeres lejrlplads,

at alle de patruljer, der deltager i Hedebydistriktet i forvejen bør have prøvet at bygge en landnamshytte,

at I ikke glemmer det nye patrulje-uelighedstegn.

Men også korpslejrens mange tilrettelæggere er nu klar. Der lægges vand og brusere ud, renovation ordnes, telefoner etableres, massevis af proviant indkøbes, ture og arrangementer forberedes, lejrbålspladsen bygges op og Stevninghus fikses op.

Jo, man er klar til at tage mod dig og din patrulje – på den smukke lejrlplads ved Hostrup sø (vi må desværre ikke bade) – men sejle i

vikingskibe og i søspejderbåde – det får du mulighed for.

Og her har Hartvig og hans mange flittige medarbejdere og deltagere i forlejrene nu rejst og klargjort Ny-Hedebycentret, der bliver lejrens centrum. Det lykkedes flot for Hartvig og hans folk – at løse Det Danske Spejderkorps' hidtil største pionerarbejde med en utrolig indsats af folk og arbejdstimer. Godt skuldret! Hedebydistriktets patruljer slår sig ned her uden om – levende deres korpslejr-liv i landnamshytter – og udenom slår de øvrige distrikter (Grobin, Dorestad, Kaupang, Birka og York) deres lejr op. Mod nord bor seniorerne og mod syd ulveledere.

Programmet? Ja, det kender I, men lad mig huske jer på nogle af tingene:

Fredag (14,00–22,00) og søndag (10,00–22,00) er lejren åben for besøgende. Fortæl jeres forældre det – for de kan ikke komme ind i lejren på andre tidspunkter. Har de campingvogn med, må de bruge de almindelige campingpladser. De kan ikke bo ved lejren.

Men fredag – lige efter åbningen – finder »Det Store Vikingetræf« sted. Vent og se – og samtidig åbner Hedebymarkedet.

Om aftenen – og igen søndag: lejrbål kl. 20,00.

Søndag morgen: gudstjeneste.

I lejren kan du tage duelighedstegnet Tor-Hammer. En række opgaver skal løses – og du får straks udleveret – af lejrchefen. Det må du have fat på.

Mandag skal vi ud af lejren – på den store vandring eller vikingefærd. En stor stab af dygtige spejdere er ved at tilrettelægge en spændende opgave, som også din patrulje må med i.

Er du patruljeleder? Du får en særlig indbydelse til et særligt arrangement, mere vil jeg ikke sige i dag.

Velkommen til Ny-Hedeby.
Korpslejr 1969.

Erikj

Vi ses i NY-HEDEBY

Ny-Hedebyprojektet

Arbejder du med...?

Ny-Hedeby projektet er en kæmpeopgave, som der arbejdes på overalt i landet foruden i selve Ny-Hedeby. For at give dig et overblik over projektet, bringes her en kort oversigt:

1. Arbejder i selve Ny-Hedeby:

- Bykernen: rekonstruktion af bycentret fra Hedeby omfattende 10 huse, træbrolagt gade, plankestier, træbeklædt kanal med bro.
- Arkæologiske forsøg: bulhus, forsøgsrække for at løse »jernets gåde«, forsøgsrækker med og produktion af trækul, forsøgsrækker og (forhåbentlig) produktion af trætjære, forsøgsrækker med milebrænding af keramik. Dertil kommer nye forsøgsrækker med spinning af garn på håndten, farvning med plantefarvestoffer og vævning på oldtidsvæve samt keramikbrænding i en særlig keramikoven fra romersk jernalder.
- Snitteværksted med arbejder med træskærerier, kopier af vikingemotiver m.m.
- Havneanlæg til de fem vikingeskibe. Bulhuse ved havnen, (Augustenborg).
- Thjoldhildes kirke.
- Højborg.
- Ca. 200 større og mindre landnamshuse.

2. Arbejder ude i landet:

Dertil kommer nye forsøg:

- Fire vikingeskibe**, der bygges henholdsvis i Augustenborg, Århus og Hundested samt i Ny-Hedeby.
- Osebergvognen** (Nr. Nebel).
- Vindskeder** til telte og landnamshytter (overalt).
- Varer til Hedebymarkedet** (overalt).
- Vikingspader** (overalt).

NYT TIL NY HEDEBY MARKEDET.

TØRKLÅDERING!

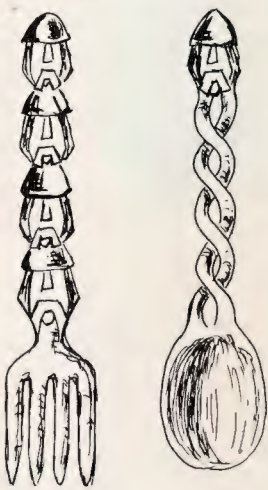

FREMgangsHÅDEN ER DEN SAMME SOM DE GÅNGSEVIKINGER HOVEDET SKAL VÆRE 30-35MM I DIAMETER. HULLET BØRES LIDT SKRÅT NED OVEN FRA OG SKÆRES O-VALT MED EN SPALSKARP KNIV. FOR AT FÅ DEN BÆN-STE TØRKLÅDE-RING UD AF DET SKAL MAN SØRGE FOR AT DEN FØR-STE HALVDEL AF HJELMEN BLIVER STÅENDE TILBAGE!

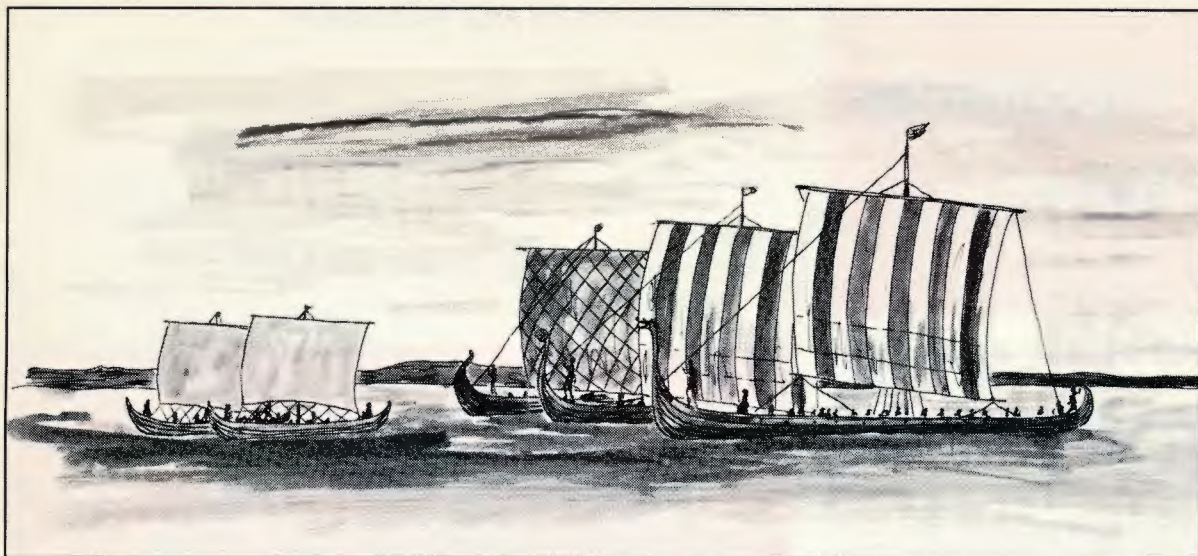
SPISEREDSKABERNE ER DER VIST IKKE MEGET AT SKRIVE OM. FIND ET PASSENDE STYKKE TRÆ OG GÅ I GANG MED EN SKARP KNIV. TAG IKKE MODET. DET ER IKKE SÅ SVÆRT NÅR DU ER KOMMET IGANG

SPISEREDSKABER!

japozheo

Ændringer i PTD Hedebypioner

Til punkt 2 b tilføjes følgende: eller deltage i en af Ny-Hedeby's pionerlejre.

Det har vist sig, at arbejdet med etablering af distriktcentre bliver knapt så omfattende som tidligere forudset. Derimod er der stadigvæk brug for mange gode kræfter i selve Ny-Hedeby, hvorfor vi har fået lov at lave denne lille tilføjelse til kravene.

Har du set folderen om pionerlejrene i Ny-Hedeby? – ellers spørg din TL, han har den.

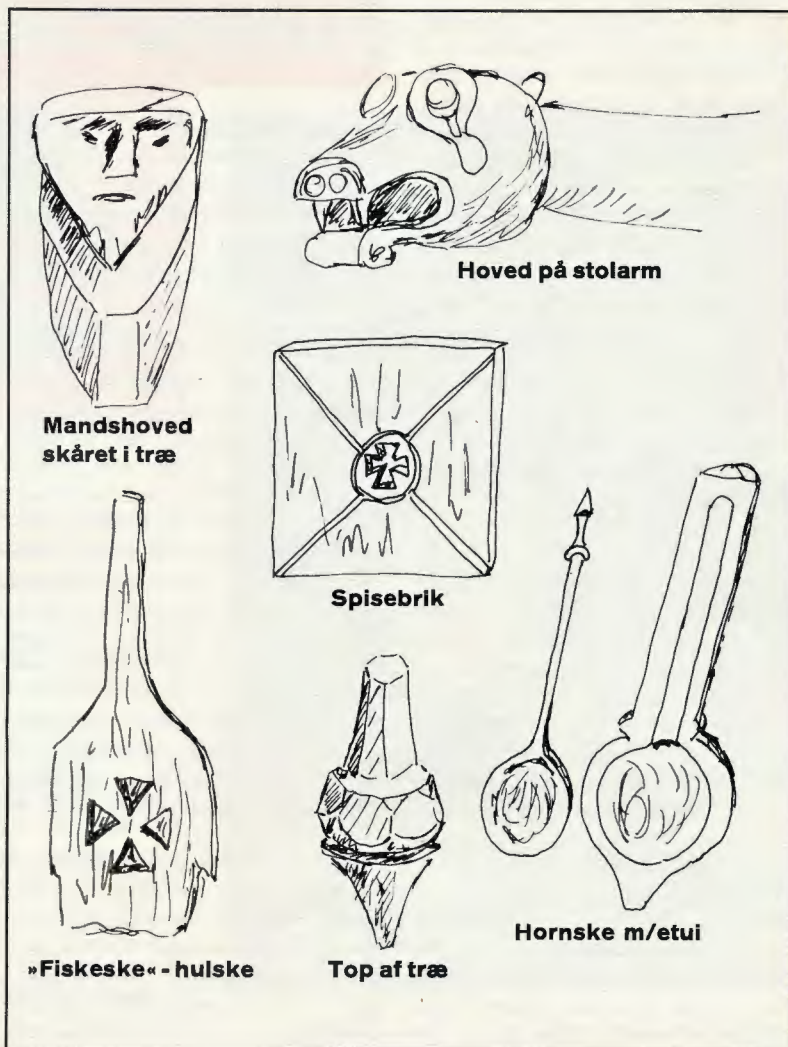
Er du medlem af en LEVENDE patrulje?

Var det så ikke en idé for jer at tage et ekstra nap med i Ny-Hedeby i begyndelsen af sommerferien. Vi skal bruge en bagatel af 1000 par hænder forud for korpslejren.

Vi ses i
NY-HEDEBY

Grønlandske fund: Hedebyvarer

Thjodhildes kirke

Hvis man for nylig har været i Ny-Hedeby, har man måske undret sig over den mærkelige stak tørv, der ligger ved det nordvestlige hjørne af huggepladsen. Denne klat tørv er en kirke, eller en kirke under opførelse. Denne kirke er et forsøg på at rekonstruere Grønlands første kirke, som Thjodhild, Erik Rødes kone, lod bygge.

Omkring år 985 afsejlede der fra Bredefjorden på Island, en flåde på 25 skibe, alle lastet med husgeråd, fødevarer samt husdyr. Disse folk sejlede ud for at bosætte sig i det land, som deres anfører, Erik Røde, få år tidligere havde udforsket, og som han kaldte Grønland. Navnet fik landet, fordi han mente, at mange mænd ville rejse didhen, hvis landet havde et godt navn. Erik bosatte sig det bedste sted, det mest frodige og det, der lignede Island mest på hele Grønland. Stedet kaldte han Brattahlid. Det lå i en lang og afsides fjord, som han kaldte Eriksfjord. Sine mænd gav han land i området omkring sig.

Da de udvandrede var de alle hedninge, på nær en, der kom fra Syderøerne. De nåede dog ikke at skabe faste traditioner angående deres tro, før de blev omvendte til kristendommen. Dette skete lige omkring århundredeskiftet. Eriks søn, Leif, havde da været på en rejse til Norge. Her havde han ladet sig kristne, efter overtalelser fra kong Olav Trygvesson. Da Leif rejste fra Norge, bød Olaf ham at kristne Grønland, og gav ham en missionær med, til at hjælpe sig.

Undervejs tilbage til Grønland, blev de af en storm slået ud af kurs og drev forbi Grønland, og opdagede derved et land, som ikke lignede Grønland, derved at det var meget frodigere. Dette land kaldte Leif Vinland det gode. Da

de begav sig derfra for at vende tilbage til Grønland, opdagede de nogle skibbrudne, som de tog med sig. På grund af hans opdagelse og opsamlingen af de skibbrudne gav man ham tilnavnet Heldige (hefne).

Han og missionæren havde ikke større besværligheder med at få befolkningen overtalt til den nye tro. Nogle var dog værre end andre. Den værste var Erik Røde selv. Han mente, at Leifs held var noget tvivlsomt. Nok havde han reddet en skibsbesætning, men han havde også bragt denne fupmager til landet, som ville lave om på det hele. Leifs mor, Thjodhild, var derimod en af de første der lod sig kristne. Hun blev endog så ivrig i troen, at hun nægtede at lade Erik sove hos sig, så længe han var hedning. Dette ærgrede Erik meget. Hans modstand må dog have lagt sig noget, ellers havde han nok ikke ladet Thjodhild bygge en kirke på Brattahlid.

Denne kirke var den første på Grønland. Den var ikke ret stor. Indvendig målte den kun ca. 2,5 × 4 m. Kirken var opført af græstørv. Dog var vestgavlen, hvor indgangen var, en stavvæg. De tre græstørvægge var fra 1 til 1,4 m tyk-

ke. Langvæggene var en anelse buede, mens endevæggene var rette. Taget blev båret af 6 stolper. To rækker med tre i hver. Oven på taget var der lagt græstørv. Indvendig var kirken beklædt med tynde træpaneler. På gulvet var der lagt en række standstensfliser i en gang fra alteret og ned midt gennem rummet. Flisegangen fortsatte ca. hundrede meter udenfor kirken.

Udenom kirken var der en cirkelformet kirkegård. Kirkegården har muligvis været omgivet af en vold, ligesom samtidige kirkegårde var det i Island. På kirkegården er der fundet 144 mands- og kvindeskeletter. Nogle få var børneskeletter.

Vi ses i
NY-HEDEBY

KORPS- LEJR- SANGEN

Mel.: The Holy Ground
(Irsk folkemelodi).

Hør, hvor klart signalet kalder
igen til vikingfærd
sæt dit sejl påny mod NY HEDEBY
så vi alle mødes der
Hedeby var glemt i tusind år
vi har bygget den igen
med kløvet eg og klinet ler
og med slid fra tusind mænd
NY HE - DE - BY!
Her er vor stander hejst
nu lyser luen fra vort bål
i den by, vi selv har rejst.

Skibe langt fra disse kyster
mod Jylland har sat ror
ja, fra KAUPANG og fra
DORESTAD
og fra BIRKA højt mod nord
fra de mange fjerne lande
sjældne varer bringes med
fra YORK i vest og til GROBIN
går der ry om dette sted
NY HE - DE - BY!
Her er vor stander hejst
Nu lyser luen fra vort bål
i den by, vi selv har rejst.

Gennem byen høres klangen
af træ mod øksestål
der er klang af millioner slag
for det samme fælles mål
Og ved lejrbalets flammer
er det tid at tænke frem
hvad her vi så, vil for os stå
når vi alle vender hjem
NY HE - DE - BY!
Her er vor stander hejst
nu lyser luen fra vort bål
i den by, vi selv har rejst.

OM BEJEREN: SMÅ BØGSTAVER BETYDER MOL. AKKORDEN h6 =

Har du husket at fortælle dine forældre og venner
din adresse i NY HEDEBY-lejren. Her er den:
Spejder N. N. .... trop
.....distrikt
DET DANSKE SPEJDERKORPS, 6381 Kliplev

HVAD ER EN LAGMAND?

En lagmand er et nyt begreb i spejdersproget. Et begreb som man uden tvivl vil komme til at mærke en del til i den kommende tid.

Den, der har været med i Ny-Hedeby aktiviteterne ved Hostrup Sø, er ikke i tvivl. Desværre er der mange, der kun har hørt om de besynderlige ting, der her foregår, og har måske tænkt over hvordan det kan lade sig gøre. Hvem er det der leder, overvåger og får folk til at arbejde, så blodet springer fra neglene? Det er lagmanden.

Af ydre fremtoning er lagmændene vidt forskellige, der er både tykke, store og små. Et fælles træk er der dog, og det er, at de er usandsynlig beskidte, så længe ar-

bejdet står på. Lagmanden mestrer brugen af et stangbor, som var det en proptrækker. Han svinger sin økse som den sidste Mohikaner. Mången en tømmer misunder ham hans forcromede øjemål, og adskillige skibskaptajner vil betragte ham med beundring, når han oplader sin milde røst. Han er flink og omgængelig som en primadonna, og han besidder en naturlig autoritet, der gør, at han sjældent skal sparke to gange, før man opdager, at han mener, hvad han siger. Han klæder sig fornøftigt og altid i kraftigt fodtøj. Naturligvis er han menneske og har sine småfejl, som vi dog ikke skal komme ind på her.

Forsøget med dette korps af lagmænd er faldet overmåde godt ud, og tanken er derfor nærliggende, om dette ikke kan udbygges og praktiseres andre steder og under andre forhold. Lagmanden vil oftest være på fødestedet, Ny-Hedeby, men af og til må han nødvendigvis være hjemme. Der vil altid være opgaver nok i troppene.

Ene er det begrænset hvad han formår, men han ved, at han kan regne med de andre, og da lag-

mandssystemet spænder over alle spejderkorps, vil der være værdifuld hjælp at hente der. Allerhelst skulle det gerne blive sådan, at lagmændene dannede et »flyvende korps, en udrykningstjeneste på tværs af spejderkorpserne, thi de har erfaret Ny-Hedeby sloganet på deres egne kroppe: Arbejde – en vanskelig fornøjelse!

Stor hædersgave til Ny-Hedeby

Selv om vikinger, deres byer og deres skibe, er emner, der normalt ligger uden for Træbranchens Oplysningsråds område, er der sket det glædelige, at rådet har besluttet at modtage Ny-Hedeby ved den årlige uddeling af fondens midler.

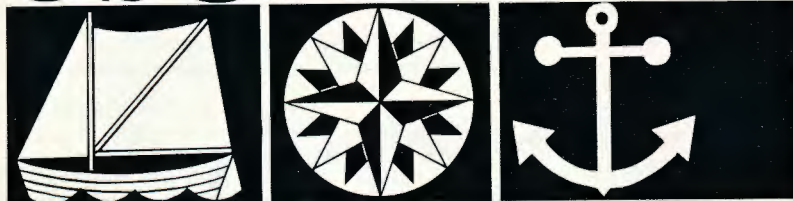
Den 25. marts var Hartvig inviteret til ingeniørsammenslutningens hus for at modtage et beløb på 10.000 kr. til Ny-Hedeby's fremtidige drift. Sammen med Hartvig var Nationalmuseets vikingeskibseksperter, der er chef både for vikingemuseet og Nationalmuseets skibshistoriske Laboratorium, civilingeniør Ole Crumlin-Pedersen, inviteret.

Træbranchens Oplysningsråd har givet pengene under den betingelse, at Crumlin-Pedersen vil være medgarant for, at pengene bliver brugt til videnskabelige formål, helst bygning af vikingeskibe.

Dette job påtog den berømte vikingeeksperter sig meget gerne, idet han samtidig gav udtryk for sin glæde over det gode samarbejde, der nu i flere år havde været mellem Skibslaboratoriet og Det Danske Spejderkorps.

Hvad pengene skal bruges til, vides endnu ikke, men der forlyder noget om planer om at bygge et grønlandsfartøj.

SØSPEJDERE

Sø-aktiviteter ved Ny-Hedeby

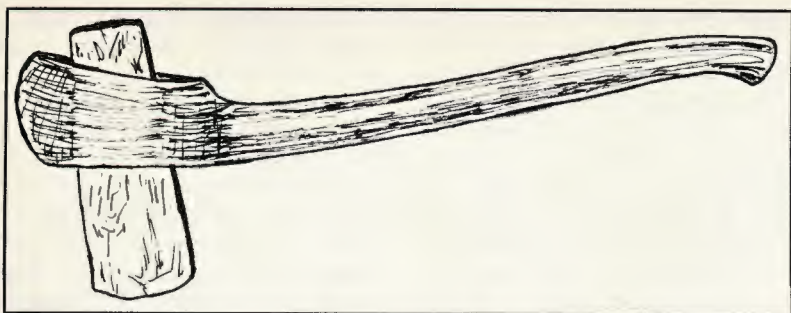
Hvad ville en vikingeby være uden fartøjer i søen, og uden den nære forbindelse med vind og vejr, der betinges af sejlførende skibe med gæve folk ved årer og skøder? Og derfor vil der i korpslejren være mulighed for ikke blot at skue vikingetidens snekker på søens blå, men også vor tids vindbårne skuder, idet søspejderne lader eksemplarer af det »gamle« patruljefartøj »Ålborgjollen« og 2 helt nye patruljefartøjer »Svendborgjollen«, stikke i Hostrup sø tilligemed 3-4 Optimistjoller, den nye søulveakti-

vitet. Disse fartøjer vil have station ved den af lejrens pionerhold byggede anløbsbro, og er tænkt anvendt i forbindelse med andre lejraktiviteter, ikke for at søspejderne til stadighed skal kunne mærke vand under kølen, men for at give så mange som muligt af lejrens samtlige indvånere lejlighed til at komme til søs, at suplere det »tørre« liv på lejrpladsen med en smagsprøve på »danskens vej til ros og magt«, og prøve det under vejledning af drenge, der har valgt et spejderarbejde i de gamle vingers kølvand. Skipper

Vi ses i
NY-HEDEBY

Stenøkse fra Nationalmuseet

Denne 4500 årige skæftede stenøkse er af Nationalmuseet skænket til Det Danske Spejderkorps som præmie til brug i Ny-Hedebylejren, hvor den vil blive overrakt i det ønske, at dette klenodie fra Danmarks stenalder må være en påmindelse til alle spejdere om på deres færd i vort land at være

agtpågivende over for oldtidens spor.

Da museet er klar over, at der inden for korpset og i dets publikationer gøres et aktivt og målbevidst arbejde for at give den enkelte et godt kendskab til Danmarks fortidsminder, håber museet, at denne stenøkse må være en inspiration og opmuntring i dette arbejde. Søndre-Hvidovre division.

3. Odense bli'r 50 år

Den 10. maj 1969 fejrer 3. Odense trop sit 50 års jubilæum, og troppen har i den anledning sendt MAGASINET følgende:

3. Odense trops 50 års jubilæum fejres på Fyns Forsamlingshus lørdag den 10. maj kl. 17.00, hvor spejdere og ulve på rigtig spejdermaner vil underholde de mange fremmødte, såvel gamle spejdere som forældre og venner.

Troppens gamle trofæer og klenodier, dagbøger og billeder vil være udstillet. Søndag har troppen arrangeret tur til hytten i Ornebjerg.

Det var overlærer C. J. Junge, der i sin tid stiftede 3. Odense. Af andre kendte tropsførere igennem tiderne kan bl.a. nævnes: Svend Buhl, Erik Duch og Dick Enevoldsen.

Da det ikke har været muligt for troppen at fremskaffe adresserne på alle tidligere spejdere INVITERES HERVED ALLE TIDLIGERE SPEJDERE OG ULVE AF 3. ODENSE TIL JUBILÆUMSFFST DEN 10. MAJ.

Tilmeldelse kan ske til V. Gorm Pedersen, J. L. Heibergs Vej 67, 5000 Odense.

Skal du på vandring langs hærvejen?

Magasinet har modtaget nedenstående udmærkede indlæg fra Jørgen Kjeldsen, blandt spejdere kaldet JØK, der er TL i Marsk troppen, Bredebro.

»Ferie langs hærvejen«

Børge Mosumgaard,
Eget forlag 1964.

Da mange troppe sikkert vil benytte sig af at holde vandrelejre langs Hærvejen i forbindelse med NY-HEDEBY-lejren, skal jeg her anbefale ovennævnte bog som rejsefører.

Bogen henvender sig til trafikanter af alle slags, altså også til dem, der bruger apostlenes heste.

Den er udformet noget nær en heik-rapport, med beskrivelser af steder og begivenheder samt små anekdoter, ja, der findes endog en opskrift på lyngøl.

Den beskriver Hærvejen i sin længde fra Viborg til Kovirke. På omslagets 4. side er der en rute-skitse med angivelse af de vigtigste steder med sidehenvisninger. Inde i bogen er der adskillige skitser og billeder i tilknytning til teksten, som også giver anvisning på, hvor man kan finde de stumper af vejen, der normalt ikke befærdes. Mange af disse steder kan kun passeres af gående.

Bogen må i det hele taget siges at være anvendelig til vort formål, og så har den det helt rigtige format. En anden bog, som også anbefales, er »Hærvejen«, skrevet af Hugo Matthiessen. Den kan lånes på ethvert bibliotek.

Patrulje-aktivitet i stort format

I håb om at denne lille historie kan virke inspirerende på andre, har vi brygget dette sammen. For nogle år tilbage byggede vi i Odderne en beboelsesvogn af hidtil ukendt format, med hvilken det lykkedes os at tage opdagelsesrejse. Nu hændte det sig dog sådan at på grund af ekspansion udi patruljen, opstod tanken om »det lille hus på landet«. Efter at vi med begejstring havde læst bogen »Patruljegrunden«, begyndte ideen at tage form, og da vi var så heldige at få resterne af en gammel spejderhytte forærende, gik vi med på spøgen. Lad os dog først lige præsentere os. Michael er vores PF. Han går især under navnene Mik, Prasz eller Preston. Karsten alias Krølle alias Krille alias Frill er PA.

Jørgen, også kaldet Jøsse er patruljens madspecialist og charmeur. Klaus alias Bospp har sammen med Jøsse dannet entreprenørselskabet »A/S Jøsse & Bøsse« med nedrivning af gamle spejderhytter som speciale. Palle og Martin kaldes uvist af hvilken grund Pen-Pal og Pen-Tin. De brillierer særligt ved deres hårpragt. Oå så er der Niels, han er blevet døbt Snevidt von Røgvender. Første del af navnet hentyder til hans hænder, fordi de aldrig kommer op af lommen, sidste del behøver ingen kommentarer. Og så, for ikke at glemme Junker (det er der heller ikke nogen fare for). Junker er patruljens kemiker, heraf kommer myten om junkerblandingerne og junkersmilet. Han har forbrændinger som speciale. Og lad os så hellere kikke i patruljens krønike.

Pm 11.1.68. Vi planlagde opførelsen af vores nye patruljehytte, for vi har nemlig fået tilbudt patruljehyten i Hammersholt, fordi arealet

skal bruges til villaer. – Hytten skal altså flyttes og det skal vi selv klare. Vi må derfor omgående have en patruljegrund.

Pt 28.–29.1. Hike. – Vi overnatter i hytten (den står endnu i Hammersholt) og tager den nærmere i øjesyn. Nu har vi fundet en patruljegrund i et gammelt jernbaneter-ræn ved Uvelse.

Pm 15.2. Vi snakker, fabler og fantaserer. Der blev under drabelige diskussioner tegnet en grundplan.

Pt 9.–10.–11.3. Lørdag eftermiddag ankom vi til hytten. Vi gik straks igang med at rive skorstenen ned. Store hammere og taljer var igang, og snart lå skorstenen som en hob mursten og under den, vores tov som vi ikke kunne få ud.

Næste dag gik vi igang med taget. Spærene blev pillet ned med taljer. Så kom turen til væggene. Da den anden væg faldt, kunne vi pludselig ikke finde Jøsse, væggen var nemlig faldet ned over ham. Pludselig kom hans hoved til syne i et vindue med et kæmpe junkersmil. Snart lignede det hele et krigshærget område. Vi var flygtninge der mosede rundt i ruinerne. Tilbage stod kun soveværelset, men det skulle vi jo sove i den sidste nat, så det måtte vi vente med. Kakkelovnsrøret stak ud af et vindue der var tætnet med en sæk. Pludselig kom Junker farende med et af sine berømmelige grin på: »Sækken brænder, det brænder, det brænder«. Heldigvis fik vi hurtigt slukket branden.

Den sidste dag jordede vi soveværelset og gulvet. Kl. 1 kørte vi hjem. 16.3. var vi igen oppe ved »hytten« for at køre brædder, brænde og lign. ned til patruljegrunden. Desværre var vores kakkelovn forsvundet på mystisk vis.

Påsketur 6.4 – 10.4. Vi ankom til patruljegrunden kl. 15 og slog teltet op. Vi nåede den første dag at få sat sokkelstenene op. Det blev allerede mørkt kl. 18, så vi gik tidligt i poserne og spiste vore klemmer. Næste dag lagde vi, under en sand snestorm, gulvbjælkerne. Inden aften klarede det dog op og vi nåede at få rejst den ene væg med døren og det store vindue.

Aftensmaden blev en fiasko – først satte Snevidt sig i hakkebøfferne og Junker spolerede de sidste rester.

Næste morgen – akut situation – 3 cm is på vandet som Pen-Pal måtte hugge hul på. Den første time gik med at se på Junker der troede, at han kunne bruge teltunderlaget som tallerken, det gik dog ikke, så han måtte feje bjældegryn og frossen mælk sammen i hele teltet – materielforvalteren græd. Den dag nåede vi at få bygget den anden væg og lægge halvdelen af gulvet. Arbejdstempoet var dog nedsat p.g.a. blåfrosne hænder.

Morgen igen – Junkers morgenmåltid gik godt bortset fra at snevidt plantede sine uhumske flodpramme på toppen af den stakkels mands bjældegryn. Den tredie væg blev rejst med møje og besvær og et enkelt uheld, da væggen væltede ned over Mik. Vi gjorde også gulvet færdigt. På grund af de me-

teorologiske omstændigheder måtte vi allerede kl. 17 trække os tilbage til poserne – derfor sov vi alligevel ikke før efter midnat.

Morgen! – Det var dejligt vejr, så en vis person følte trang til at indtage sin morgenmad i det fri – nu har han lært det. Den sidste væg blev rejst, det gik ret hurtigt fordi der ikke skulle være noget vindue i. Hjemkørsel kl. 14. Jøsse og Frill blev der oppe for at få hytten under tag. Først skulle spærrene samles, hvilket var en større videnskab, da de lå spredt rundt omkring i 1000 atomer – noget havde Junker brændt – nå, det lykkedes dog, og Jøsse gik op på et vakkelvorent stillads for at sætte spæret op ude over verandaen (ca. 3 m over jorden). Efter at han var faldet ned 3 gange og stilladset var brækket sammen 1 gang, lykkedes det at få anbragt det mere eller mindre lodret. Da alle spærrene var sat op og fæstnet gik vi i seng på bondemandes høloft. Endelig en nats rolig søvn i det varme hør. Næste dag lagde vi tagbrædder og den sidste dag ryddede vi op.

25.4.68: Byggeaktiviteterne stilles nu i bero på grund af skarp træning til divisionsturneringen – resultaterne blev også der efter.

Sommerferie: »A/S Jøsse & Bøsse« og Frill gør hytten færdig – der lægges tagpap, indre beklædningsbrædder sættes op i loftet og på væggene og vinduerne males og sættes i – i strålende solskin i det nordsjællandske landskab – dejlig form for ferie.

Pt 17.–18.8.: Vi ankom i bil til hytten – ih, hvor er den blevet flot. Vi skulle male, det var nødvendigt for at få en rolig nattesøvn (i sommerferien havde både Klaus og Frill fået mareridt) fordi hvert brædt havde sin farve, der var alle

nuancer af rødt og adskillige grønne farver og nogle mere eller mindre hvide. Alle vægge blev malet lyserøde og loftet hvidt. Jøsse, vores mesterkok fra divi, stod for dinnéen – han overgik igen sig selv. Junker viste særlige evner udi fyring i affaldstønden, så han blev valgt til forbrændingsmester, han øvede sig da også hele aftenen. Da vi næste morgen så hvordan væggene så ud, blev de straks malet om. Den første week-end i vores patruljehytte havde været en dundrende succes og vi er alle enige om, at det ikke skal være længe før vi skal derop igen.

Hele historien blev gjort for under 500 kr. og en masse arbejdstimer, men der er ingen i patruljen der har fortrudt, at vi tog springet fuldt ud. Patruljen har nu fået et samlingspunkt som er af uundværlig betydning i vores videre arbejde.

Senere følte vi trang til et mindre anneks til hytten bl.a. til opbevaring og til et das. Så i efterårsferien gik vi igang med at bygge en lille landnamshytte (af patruljen døbt om til nam-nam hytte). Således slog vi to fluer med et smæk, idet vi samtidig tog patruljeduelighedstegnet husbygger.

Med spejderhilsen
Oderne

aktuelle meninger

Redigeret
af
Jens Andersen

Mere om uniformer

Hr. Jens Andersen synes at have visse besværligheder med at forstå det sprog, vi bruger her i landet. Det er naturligvis ikke mere end menneskeligt, men jeg mener ikke, der skulle være noget i vejen for, at han kunne svare de indsendere, hvis indlæg han har misforstået, ordentligt.

Han betegner Ole Jensens synspunkter (januarnummeret) som militæriske, hvilket de absolut ikke er (det er ironi), og Rann går på ingen måder ind for korte bukser om vinteren, hvilket også, i hvert tilfælde ved anden gennemlæsning fremgår ret klart. Jeg mener kun, indlægget vil blive misforstået af de få ordkløvere, der vil misforstå det. For øvrigt er jeg enig i både Rann's og Ole's synspunkter, som jo i virkeligheden er identiske: Uniformen er ikke blot forældet; den har altid været upraktisk.

For at komme tilbage til det med Jens Andersens kommentarer:

Han skrev ved denne rubriks fremkomst, at han mente, hans kommentarer ville være med til at skabe mange interessante diskussioner. Jeg vil sige tværtimod! – Hvis nogen i det hele taget har en mening om noget, kommer han straks med modsynspunkterne, der er reaktionære til pinlighed, hvorefter emnet betragtes som uddebateret. – I øvrigt skulle et blad med over 25.000 læsere nok kunne skaffe indlæg nok til en så selvfølgelig spalte.

PA Peter Poulsen
II Viborg Trop

Kommentar:

Rigtigt opfattet, at der er ironi i Ole Jensens indlæg, men det kun i indlæggets første tredjedel. Resten udtrykker en »sværmen« for militæret. Efter Rann's formulering af sit indlæg, går denne ind for korte bukser. Det er meget muligt, at han har villet give udtryk for det modsatte, men det kan han jo kun selv svare på.

Til sidst: Mine kommentarer har skabt debat. Bl.a. denne!

Jens Andersen

Vi ses i NY-HEDEBY

SPEJDERTIDENDE

REDIGERET AF HENRY CHRISTENSEN

Skibsslaget i Augustenborg

Vikingskibet er nu ved at tage form, ingen er mere i tvivl om, at skibet bliver færdigt til den fastsatte tid.

Der er i den sidste tid blevet taget et ordentligt nap. Økserne svinges med ildhu, og sveden drypper af folk, selv når der arbejdes i frostvejr. De to første af de ialt 6 bord er påsat, og man kan nu begynde at se formen.

Augustenborgerne har i efteråret fået en helt fantastisk støtte fra SKM fra Havnbjerg og Broager.

Arbejdet har udvirket et fantastisk godt kammeratskab mellem de ca. 25 mand, som arbejder på skibet. Alle går på med krum hals – ikke kun fordi skibet skal være færdigt, men i lige så høj grad fordi arbejdet er sjovt, spændende og interessant. Intet bliver overladt til tilfældighederne. Næsten hvert øksehug bliver kontrolleret af »skibsingeniøren« Preben, som står for det praktiske arbejde.

Det skal nok blive et godt skib. Har du lyst til at se, hvad der foregår i Augustenborg, så kig ind en lørdag eftermiddag, men tag en skilling med til sparebøssen – eller en god portion energi – så kan du sikkert få lov til at lege lidt med. Det er spændende, men – som man siger i Ny-Heдебy:

Arbejde er en vanskelig fornøjelse!

Palle

En stormfuld nat

Det hele begyndte lørdag eftermiddag hos P.L. Vi skulle på week-end den 8.-9. i Rold Skov i »Blokhytten«, på vores Jamboretteplads. Vi cyklede derud. Da vi så ankom til rønnen, var den jo låst. Vi hentede nøglerne oppe ved Jens Hvass, og maste derefter ind i hytten med oppakning, og hvad dertil hører. Efter at have opdaget at tre vinduer var slået ud, hentede vi de hængeskøjter, som vi skulle sove i. De var udmærkede, men vi skulle senere opdage værre. Da der om aftenen ikke var for meget at lave, kravlede vi i søgangen kl. 21. Efter andres oplysninger, skulle ildstedet ose skrækkeligt, hvad der vildt sagt var tilfældet. Klokken var henad tolv, da den i radio og fjernsyn omtalte storm begyndte at blæse op. Tiden sneglede sig af sted. Vi havde stoppet de to af de udslåede vinduer ud, så den værste vind blev holdt ude. Det blev gjort med min regnfrakke. Men klokken var godt 2, da stormen var så hård, at de stolper vores hængeskøjter var fortøjet i, rystede til den store gulmedalje. Det begyndte efterhånden at blive k o l d t. Brrrrrr. Beboerne fandt da ud af en løs-

ning, så vi ku' slippe for den dødelige kulde, ved at stå op. Dette var lidt af en vanskelig proces, fordi sovepose + hængeskøjte = rædselsfuldt. Vi sad omkring ildstedet, og vi var ved at hælde petroleum på, da der kom et tjat på P. L.'s ørkenstøveler. Resultatet var, at de begyndte at ryge. Vi kravlede igen i kassen, og sov så vidt muligt til kl. 5, hvor vi vågnede og rystede og fræs og gyngede, gyngede, fræs og rystede. Men nu blev det for meget af det gode, alle mand på benene, undtagen P. L., der lignede en nedfrosset istap, og lave bål. Efter en hyggelig formiddag, sejlede vi hjemad.

Med hilsen:

Menig 87, Gustav Bjørn Olesen
Patrulje »Høgen«
1. Arden Trop, Jens Hvass Division

– her er en besked fra din mor?

(The Scout)

Noget om materiel

Når man får udleveret et nyt telt af troppe, så gælder det om at få det til at ligne et køkkentelt med det samme. Dette resultat nåes bedst ved hjælp af rekrutter, lidt varm svovlsyre, diverse farver, bål og meget andet. Man hiver først teltet ud af posen, derefter bruges det til at hente blåsten, brænde og vand i, helst ved straks at rive teltposen itu, da man derved opnår at spare andre, velvillige sjæle, for at gøre det. Man tager så en håndfuld plække, og er der nogen til rest, smides disse væk. Dette oven-

for omtalte, velbearbejdede telt sættes nu op ved at sætte plækkene i de ringe, der findes langs kanterne, findes disse ikke, stikkes plækkene bare gennem teltvæggen. Dernæst sættes teltstængerne ind under teltet og rejses op. Lykkes dette ikke, saves blot et stykke – helst stort – af stængerne, som nu kan stå, og man strammer nu teltet ved at hive i bardunerne, indtil en knagende, knækkende lyd høres. Så er teltet strammet op, og man kan nu lægge det i forvejen tilsølede underlag ind. – Nu er teltet klar til indrykning, og man sender bud efter tropslederen, som skal bedømme opsætningen. – Han vil imidlertid som oftest besvime ved synet af dette på sin vis fine resultat.

Med spejderhilsen

Bjarne, Arne og Børge

Et godt hoved:

De bedes give Pøter fri, han skal til læge. Han har hul i hovedet, der er åbent fra kl. 1-2.

Forståeligt:

Poul kommer ikke i skolen i morgen.

Hans morder.

Vi ses i
NY-HEDEBY

HJÆLP!

DANNEBROG

Man siger, at unge nu om dage ikke interesserer sig for historie, traditioner eller hvad der nu kan være af national karakter.

Jeg tror ikke dette er rigtigt, ligesom jeg heller ikke tror, at unge af idag er væsentlig anderledes end unge altid har været.

Se nu f.eks. Danmarks historie. Har I nogensinde tænkt over, at man aldrig finder i nogen historiebog, at Danmark er »oprettet« på den eller den dato? Nej, det hedde ganske enkelt, at fra Arilds tid har Danerne beboet de danskes øer. For langt de fleste andre lan-

de gælder det, at fra den bestemte dato er landet en kendsgerning.

Ganske det samme gælder for vort nationale symbol DANNEBROG.

Mens de fleste andre lande har vedtaget at sådan skulle deres flag se ud og være, så ved man egentlig såre lidt konkret om Dannebrog's oprindelse. Den fortæber sig i en uvis fortid, men i henhold til sagnet fortælles det, at det »faldt ned fra himlen«.

Jeg tror enhver ung trods alt synes, at disse få enkeltheder er morsomme, specielle og måske netop derfor interessante.

Mon ikke de allerfleste af Jer unge, der læser dette blad, har været med til fester i Jeres trop, forening, division eller lignende, hvor Dannebrog har været med til at gøre det hele mere festligt.

Har I tænkt over hvor disse flag eller faner kommer fra?

I 9 ud af 10 tilfælde er disse faner eller flag skænket jer af Danmarks-Samfundet.

Tro nu ikke, at det er en samling bedagede herrer, der af deres overflod bortskænker disse flag. Nej, det er resultatet af tusinders fritidsarbejde, hvor man har lagt krone ovenpå krone for at kunne skaffe alle de penge, som er nødvendige for at kunne forære jer alle disse flag.

Fundamentet er solget af de små silkeflag hvert år på Danmarks dag, den 15. juni. Det er penge, der kommer ind ved dette salg, som er med til at skabe forudsætningerne for at Danmarks-Samfundet kan bortskænke flag eller faner til de mange forskellige ungdomsforeninger eller korps, som hvert år ansøger herom.

Kunne I ikke tænke jer at være med i dette arbejde? – alle I, der ikke er med i forvejen!

Vil I ofre nogle få timer denne ene dag for at være med til at værne om verdens ældste flag, vort ældgamle, men evigunge DANNEBROG.

Hvis I vil, så tal med jeres tropsfører, og bed denne henvende sig til Danmarks-Samfundet, Gothersgade 137, 1123 Kbhvn. K., telf. MI 4131.

Eller gør det selv!

spejdersport kræver spejderudstyr

Spejderskoen

stærk nok - selv til en spejder
str. 33 - 47
fra kr. 77,00 til 108,00

Spejderstøvlen

en kolossal succes - men den er også helt rigtig
str. 36 - 47 kr. 105,00

Spejderransel

nem at pakke - god at bære
3 størrelser
kr. 82,50 - 90,00 - 98,00

Spejderanorakken

det bedste overtøj du kan få
12 størrelser fra kr. 63,25

Det vedlagte campingtilbud er til din mor og far, så de kan se hvor mange gode tilbud DEPOTET har til dem, - og så giver det bonus

Det Danske Spejderkorps Depot

Nørre Farimagsgade 39 . København K . Telf. PA 4526

Odense:
Klostervej 19
Telf. (09) 11 24 18

Århus C:
Frederiksgade 69
Telf. (06) 13 36 13

Aalborg:
Borgergade 5
Telf. (08) 13 87 33

Depotet er korpsets egen forretning og giver bonus til korpsets afdelinger

JUNGLE NYT

REDIGERET AF KAREN HJORTH

Hathi skriver om 30 km turen søndag den 27. oktober 1968

Søndag morgen mødtes Furesø flok på Virum station. Vejret var overskyet. Det var ikke varmt, men heller ikke koldt. Skoven var dejlig, træerne var brune og bladene var næsten alle sammen faldet af. Klokken var 10.30 da vi nåede Dyrehaven. Så gik vi rundt derinde en 1½ times tid.

Jeg var lidt øm i foden, fordi jeg havde en lang negl på en af tæerne, som stak ind i tåen ved siden af. Men det var der ikke noget at gøre ved, det var bare med at gå på med frisk mod.

Det var dejligt at tænke på, at vi snart var ved Peter Lieps Hus, så man kunne få noget at spise, for jeg var skrupsulten.

Friske og udhvilede skulle vi gå de sidste 10 km. Der var en, der ikke kunne gå de sidste 10 km på grund af vabler, der var så store som femkroner. Men der var en far, som var så flink, at han tog ham med hjem og fik det ordnet.

Endelig kom vi ned på Virum station, hvor vi skulle have vores 30 km plade, og sådan endte den søndag, hvor vi gik 30 km.

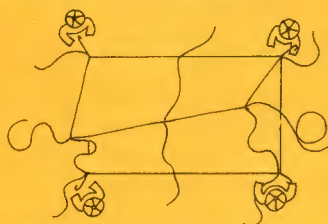
HATHI

NY HEDEBY

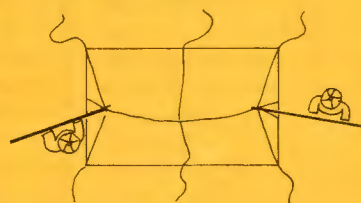
De fleste af jer har nok hørt om den store lejr som næsten alle danske gule spejdere skal være med i her til sommer. Den hedder NY HEDEBY-lejren, fordi man har bygget den gamle danske handelsby Hedeby op igen. Der er lavet huse af tykke stolper og væggene er klinet med ler. Man skal dog også ligge i telt som i en almindelig sommerlejr. Der kommer ca. 1000 spejdere deriblandt mange fra andre lande. Lejren ligger i Sønderjylland i nærheden af Åbenrå. Er du på de kanter i de første dage af august kan du jo kigge indenfor på besøgsdagen.

Hvis I kommer på en sjov sommerlejr eller en skæg tur, så skriv eller tegn til Karen Hjorth, Birkebakken 19, Ullerød, 3400 Hillerød. Vi kan bruge mange tegninger og historier, f. eks. til næste år når vi skal fejre ulvenes 50-års jubilæum.

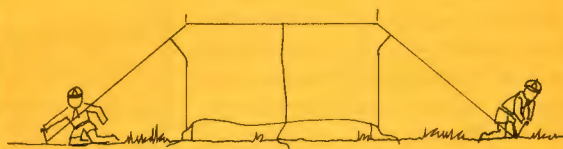
SÅDAN REJSER MAN ET TELT

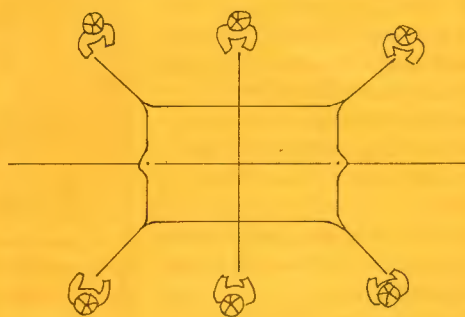
De 4 hjørnepløkke sættes i

Stængerne sættes i

Endebåndene sættes og strammes

Teltet rettes op

Vi ses i
NY-HEDEBY

HOS FRISØREN ...

Efter en balancetur over 2 eller flere bambusstænger kommer jeg ind i frisørens hus – det er en trækasse, ca. 2×2 meter. Stolen bliver tørret af med håndklædet og frisøren beder mig tage plads. Han indser hurtigt, at jeg skal klippes, og efter at saksen er hvæsset mod et søm i væggen, bliver jeg tildækket med et nyt, rent håndklæde. Frisøren kryber op på en trækasse, for jeg er højere end de sædvanlige kunder. Redekammen, der er lavet af messing, bliver indviklet i mit hår og må klippes fri, men selvom saksen er leddeløs og piber, klarer den på mindre end 10 minutter at rydde det meste af mit hår. Man skal selv sige stop, når der er klippet tilstrækkeligt af. Mange mennesker lader sig klippe skaldede, som et forsøg

på at udrydde de små dyr, der ofte lever i håret.

Frisøren tager nu spejlet ned fra væggen og drejer det rundt om mit hoved, for at jeg kan bedømme resultatet. Dette viser sig at være tilfredsstillende, og i håb om, at jeg vil betale lidt ekstra, giver han mig 5 minutters hovedbunds massage alt imens han synger en bengalisang. Jeg betaler en krone, hvilket frisøren smilende accepterer – og så kan jeg atter som en fri mand vandre tilbage over bambusbroen forbi den ventende skare tilskuere.

Niels Anton Dam

Kan du komme igennem et dæk i en fart?

BJØRNS REJSE

AF ANY THYREGOD . ILL. AF SVEN OTTO

Med dette afsnit afsluttes fortællingen om BJØRNS REJSE:

Der var kommet besøgende til Eriksfjord, og gæsterne, Karls-evne og Snorre, begge fra Island, blev julen over hos Erik den Røde på Brattahlid. Efter festlighederne, hvorunder Karls-evne ægter Gudrid, beslutter Karls-evne og Snorre at rejse ud for at finde Vinland sammen med Bjørne og hans mænd. Bjørnes skib bliver ramt af ulykker og synker, men Karls-evne når land. Her hober nye vanskeligheder sig op, sult, men pludselig en dag lysner det ...

Man lægger planer

En dag samledes alle for at bestemme, hvad de skulle foretage sig denne sommer. De ville gerne finde Leifs Vinland. Der skulle jo være varmt og nok af fisk og vildt. Og her havde de døjet kulde og sult.

Der var én, der ikke ville være med mere. Det var Torhall. Han var vred over, at de ikke havde fundet vin, sådan som det var lovet dem.

»Jeg har ikke fået en dråbe vin at drikke«, råbte han, »jeg har måttet gå med en vandspand og drikke vand af en kilde, når jeg var tørstig«.

Ni af mændene var enige med ham: ville hjem, og de gav sig så til at gøre skibets slæbebåd i stand til rejsen.

Da de var færdige, sagde Torhall farvel.

»Nu rejser vi hjem«, sagde han, »I, der er så tapre og kan lide landet her, I kan jo bare blive og drikke vand og æde hvalkød!«.

De sejlede så nordpå langs de hvide strande til Kølneæs. Men her gik det dem som Torvald: de mødte storm.

Denne storm drev dem ud på havet, og man hørte aldrig siden om dem.

Karls-evne mente, at de skulle sejle mod syd.

»Jeg tror«, sagde han, »at Vinland ligger længere mod syd. Har I ikke lagt mærke til, at jo længere mod syd vi kommer, jo bedre bliver landet?«.

De andre gav ham ret, og de sejlede mod syd. Deres kvæg og gods tog de med. Og Gudrid havde hos sig en lille søn, som hun og Karls-evne havde fået.

De sejlede i flere dage og kom til en flod. Den sejlede de opad, til de kom til en sø. Her var, hvad de havde ledt efter: vin-planter på bakkerne og vild hvede på de lave enge. Der var meget vildt i skoven, og floden og søerne vrimlede med fisk.

Et dejligere sted kunne de ikke tænke sig. De byggede huse – nogle nede ved søen, andre lidt op ad bakkerne. Og ellers nød de livet.

Men en morgen skete der noget.

Skindbåde kom sejlede op ad floden og over søen – hen imod

lejren. Bjørn og de andre, der havde været med på Torvalds rejse, vidste, hvem det var, der kom.

Det var skrællingerne.

Men disse skrællinger så nu fredelige ud.

»Lad os vise dem et hvidt skjold«, sagde Snorre, »så de kan se, at vi ønsker fred«.

Et hvidt skjold blev bragt ud, og Snorre løftede det højt i vejret. Bådene lagde nu til, og skrællingerne gik i land. De var som Bjørn huskede dem: små og med sort hår. Bjørn syntes, de var grimme.

Skrællingerne gik op mod grønlanderne, standsede et stykke fra dem og så forbavsede på dem, på husene og det hele.

Alle stod stille og så på hinanden.

Så gik skrællingerne tilbage til bådene og roede væk.

Karls-evne satte nu hver dag og nat vagtposter ud, som skulle melde, hvis skrællingerne kom igen. De viste sig dog ikke hele efteråret.

Vinteren kom, og den var mild. Der faldt ikke sne, og kvæget kunne gå ude hele vinteren.

Skrællingerne kommer igen

Om foråret kom skrællingerne igen. Hele søen var sort af deres kanoer, så mange var der.

Men også denne gang var de fredelige. Det var tydeligt, at de var kommet for at handle. De havde skind med sig, som de ville

bytte bort for andre gode ting. Det var især grønlændernes røde tøj, de var interesserede i at få.

Man begyndte så at handle. Grønlænderne gav dem en strimmel rødt tøj for hvert skind.

Nogle af skrællingerne pegede på grønlændernes økser og sværd – dem ville de også gerne købe. Et par af mændene skulle lige til at give dem det, men Karls-evne standsede dem.

»Det ville være alt for farligt at sælge dem våben«, sagde han til Snorre, som gav ham ret.

Handelen med det røde tøj fortsatte. Grønlænderne kom frem med, hvad de havde af rødt tøj, men det var ved at være slut. Grønlænderne skar så det sidste af tøjet ud i ganske små strimler, og skrællingerne betalte også disse strimler med et skind for hver.

Pludselig blev handelen afbrudt. En tyr, som tilhørte Karls-evne, var kommet ud af skoven og kom nu brølende hen imod lejren.

Sådan en havde skrællingerne aldrig set før. De styrtede ned til søen, sprang i kanoerne og roede bort, så hurtigt de kunne.

Grønlænderne så ikke mere til dem før tre uger efter.

Da kom skrællingerne igen, og denne gang råbte de højt og svang deres spyd.

Grønlænderne greb deres våben.

Skrællingerne kom løbende op mod lejren, og der blev skudt pile af fra begge sider.

Kampen blev hård, og nu løb skrællingerne frem med et mærkeligt kaste-våben. Det bestod i en stang, i hvis ene ende der sad en sten syet ind i en pose – når grønlænderne senere talte om dette våben, mente de, at posen var lævet af maven af et dyr.

Skrællingerne svingede staven og kastede den mod grønlænderne. Det gav et højt knald, når stenen faldt, og hvis den ramte, dræbte den en mand eller sårede ham hårdt.

Nu syntes grønlænderne, at der kom skrællinger imod dem fra alle sider. De satte i flugt op langs floden og standsede først, da de kom til nogle klipper.

Her havde de ryggen dækket. Karls-evne var den, der først kom til sig selv igen. Kvinderne var jo nede i husene, og de kunne da ikke forlade dem, skibet og kvæget!

»Hvorfor løber vi?« råbte han, »vi kunne jo klare dem så let som ingenting«.

Han og Bjørn gik nu i spidsen for grønlænderne ned mod skrællingerne. Og da grønlænderne gik imod dem med løftede sværd, trak de sig – først langsomt, så hurtigere – ned mod søen. Grønlænderne var nu i hælene på dem.

Skrællingerne sprang om bord i deres kanoer og roede bort.

Faren var overstået for denne gang.

Der var blevet dræbt fire skrællinger og to af Karls-evnes mænd.

Da man bagefter talte om kampen, fortalte Bjørn, at han havde set en af skrællingerne finde en økse, der tilhørte grønlænderne. Det var naturligvis en jern-økse, men sådan en kendte skrællingerne ikke. Skrællingen havde hugget i et træ med den og vist nogle andre, hvor god den var.

Så havde han hugget den mod en sten, men det havde givet øksen et dybt skår.

Skrællingen havde så kastet øksen fra sig og var løbet videre med sin egen stenøkse. Han mente nok, at den alligevel var den bedste.

Grønlænderne morede sig over den historie, men ellers var det hele jo alvorligt nok. Her var dejligt at være, men fred og ro kunne de ikke vente. Denne gang var kampen endt godt, men de kunne ikke regne med, at det altid ville gå sådan.

»Jeg synes«, sagde Karls-evne, »at vi skal fylde vores skibe med træ og vindruer og så sejle hjem«.

Det blev de enige om. Skibet blev fyldt, lejren brudt ned, og så begyndte turen hjem.

Rejsen hjem

De sejlede først til Strømfjord og blev der vinteren over i de huse, de havde bygget året før. Der blev samlet forråd til vinteren, og denne gik, uden at der skete noget særligt.

Hen på foråret sejlede de videre, og da de kom til Mark-land, gik de i land. En af mændene så noget, der bevægede sig oppe i skoven.

Bjørn gik derop med et par mænd. Det var nogle skrællinger – tre voksne og to drenge.

Skrællingerne løb ind i skoven, men grønlænderne var efter dem. Nu delte skrællingerne sig – de voksne løb til den ene side, de to drenge til den anden.

Hvem skulle de prøve at fange? Drengene? Bjørn og hans mænd løb efter drengene, som på få minutter var indhentet. Det var to drenge på 10–12 år. De rystede af angst og holdt hænderne op for sig.

Bjørn talte venligt til dem og tog dem så med sig ned til skibet.

Tale med dem kunne de jo ikke, men drengene faldt hurtigt til ro. De kom med, da skibet et par dage efter sejlede videre.

Op så begyndte rejsen ud over havet til Grønland. En god last havde de med af pelsværk, træ og tørrede vindruer.

Karls-evne og Gudrid havde også deres lille dreng, født i det dejlige land, som de var kommet til at holde meget af, men som de syntes, det var bedst at forlade.

Så nåede altså Karls-evne, Snorre, Bjørn og deres mænd tilbage til Eriksfjord. De havde meget at fortælle og vise frem. De havde haft godt udbytte på turen, og de vidste nu, at der var rigdomme at hente i det fjerne land. Men slå sig ned og blive boende i Vinland – det lod sig nok ikke gøre! For mon de i det lange løb kunne klare sig mod skrællingerne?

De to skrællinge-drenge kom til at bo på Brattahlid. Da de fik lært at tale grønlændernes sprog, fortalte de lidt om sig selv. Deres far hed Uvægi, fortalte de, og deres mor Vætildi. De havde ikke før set huse som på Grønland. De var vant til at bo i huler.

Karls-evne og Gudrid blev på Brattahlid et år. Så rejste de til

Island, hvor Karls-evne havde sit hjem. Gudrid blev også meget afholdt i Island, fordi hun var så venlig og klog. Hun fik en søn til, og fra hendes to sønner nedstammer mange dygtige islandske mænd og kvinder.

Bjørn blev på Grønland, overtog Stokkanæs og fik nok at bestille. Til Vinland kom han ikke mere; men der var andre, der tog derover; Erik den Rødes datter var i Vinland året efter Karls-evnes hjemkomst. Hun ville ikke stå tilbage for sine brødre.

De sidste nordboere på Grønland

Der er sikkert også andre grønlændere, der har foretaget den farlige rejse for at hente træ, skind og vindruer.

Men ellers havde grønlænderne travlt hjemme. Det var ikke altid let at skaffe mad nok til mennesker og husdyr.

Arene gik, og der gik flere hundrede år. Det blev mere og mere vanskeligt at leve i Grønland. Måske blev det også mere koldt og tørt; i hvert fald blev græsset tyndere, og kornet kunne ikke blive modent. Det blev svært at holde liv i husdyrene. Maden blev dårligere, og der blev stadig mindre af den.

Der kom også kun få skibe fra Norge og Island. Den norske konge havde nemlig forbudt andre skibe end sine egne at sejle til Grønland og handle, og hans skibe kom alt for sjældent.

Nogle led skibbrud på vejen, og i flere år forhindrede smitsomme sygdomme i Norge dem i at komme af sted.

Man var heller ikke mere så interesseret i at købe grønlændernes varer: Tænder af hvalros, skind og vadmel. Det kunne man få nemmere andre steder fra.

Op efterhånden glemte de fleste mennesker i Norge og Island, at der boede mennesker i det kolde land langt borte.

Grønlænderne blev færre og færre, og de havde ikke kræfter til at kæmpe mod eskimoerne, som bredte sig fra Nord-Grønland mod syd.

Erik den Røde kom til Grønland omkring år 980, og omkring år 1500 var de gamle nordboeres tid på Grønland forbi.

ROBERT FISKER

Mikkel Ravn i Skanør

Mikkel Ravn i den døde by

Der er ingen konge i landet – ingen lov og orden. Efter et sammenstød med tyske krigsknægte må Mikkel Ravn flygte fra Lolland. Sammen med sin gode ven Ib, der er på vej til Jylland med en stor sum penge, oplever han mange spændende ting.

*

ERIC ALLEN

Pepe Moreno

Pepe Moreno og æslet

Pepe Moreno er en spansk skopudsærdreng, der tilfældigt er blandet ind i genvendigheden omkring en forsvundet tegnebog.

I anden del hjælper Pepe sin gode veninde Sylvia med at stjæle et æsel, som Sylvia lige har købt og betalt.

*

BIRGIT VOGELIUS

Otto og den hemmelige klub

Otto og Esther

Otto og tyvene for sidste gang

Otto er på jagt efter nogle tyve, som han har hørt om, men aldrig set. Det bliver en spændende jagt, men det bliver ikke Otto, der fanger tyvene, og heller ikke ham, der får den store belønning.

*

ANY THYREGOD

Bjørns rejser

Bjørn rejser med sine forældre til Grønland som nybygger; Leif den Lykkelige kommer til Vinland, (dvs. Amerika). Bjørn selv oplever skibbrud, hungersnød og sammenstød med skrællingerne på turen til Vinland.

MUNKSGAARD

Oplæg fra uniforms- udvalget:

Uniformen har de seneste år været et meget omstridt emne. Synspunkterne veksler fra de groveste forhånelser af »dette forhistoriske levn fra boerkrigens dage« til varme, begejstrede forsvarsindlæg for »spejdernes traditionsrige og gennem årtier næsten uforandrede dragt, der rummer værdifulde minder for os alle«.

Det må erkendes, at de rettelser, der gennem årene er foretaget, har været af meget begrænset karakter og hver gang kun har omfattet enkelte uniformsdele. Moderniseringsforsøg som f.eks. knickers var højaktuelle, da de blev bragt i forslag, men diskussionen bølgede så længe, at de forlængst var gået af mode, da de endelig gennemførtes, og en række forslag er i tidens løb blevet kvalt i fødslen, fordi det, man kunne tilslutte sig i den ene arbejdsgrænse og forsamling blev afvist af den anden, og endelig gik smålapperierne i nogen grad ud over helhedsbilledet af uniformen.

Korpsledelsen mener, at en modernisering er nødvendig og har derfor søgt og fået divisionschefernes godkendelse som siddende uniformsudvalg. Denne forsamling rummer som bekendt medlemmer fra samtlige arbejdsgrænse og køn, repræsenterer et vidt spænd af år og skulle have mulighed for at tage skyldigt hensyn til de enkelte arbejdsgrænseres uniformsbehov og koordinere disse til en helhed med passende forbindelse til fortid og fremtid. Mulighederne er blevet undersøgt, overvejet, diskuteret og sorteret. Konklusionerne kan deles i en række hovedsynspunkter, der i korpsledelsen er fuld enighed om, og en række væsentlige detaljer, som er under diskussion. Vi har fundet det rig-

tigt på dette stadie at standse op et øjeblik og sende problemerne ud til høring blandt alle ulve, spejdere, seniorer og ledere i korpsset, og på de særlige blanketter, der udsendes til afdelingerne sammen med bladene, beder vi alle give deres besyv med.

En forhåndsbemærkning: Det er indlysende, at der i et korps med 27.000 medlemmer er mange og stærkt afvigende meninger om uniformsspørgsmålet, og det er ligeså indlysende at ikke alle kan få deres vilje. Enhver af os må mobilisere det yderste mål af tolerance, og ulve, spejdere, seniorer og ledere må hver for sig i deres vurderinger tage hensyn til, at resultatet også skal dække uniformsbehovet i de andre arbejdsgrænse.

Endelig skal det understreges, at væsentlige reformer naturligvis ikke kan gennemføres fra dag til dag. Dels af hensyn til den enkeltes økonomi, dels af hensyn til mulighederne for at fremskaffe de nye uniformsdele. Vi må derfor regne med en overgangsperiode på 1 til 2 år, før en ny uniform kan gøres obligatorisk for korpssets medlemmer.

Følgende hovedsynspunkter er der enighed om i korpsledelsen:

1. Vi skal fortsat have en uniform!
2. I hovedtrækkene skal den være ensartet for alle korpssets medlemmer fra ulv til leder, og der skal altså ikke, som nu, være væsentlig forskel på ulve- og spejderuniformen. Dette bl.a. for at lette den økonomiske side af sagen ved overgangen fra ulv til spejder.
3. Den elementære uniform skal være praktisk, i overensstemmelse med tidens tendenser i påklædningsvaner uden at forfalde til kortfristede modeluner, og den må ikke være for bekostelig. Nogle af dens enkelte bestanddele skal kunne anvendes også civilt uden at virke afvigende, men på den anden side skal uniformen i sin helhedsvirkning være så karakteristisk og ensartet, at ingen er i tvivl om at HER KOMMER SPEJDERNE!
4. Der skal være mulighed for at supplere »den elementære uniform« med en række reglementerede enkeltdele, der passer til og er afstemt efter det øvrige, efterhånden som den enkelte spejder får økonomisk mulighed derfor og iverigt vokser op imod senioralderen. For seniorer og ledere skal man således kunne dække behovet for en mere »indendørs mødeuniform« udover den friluftsuniform, de har fælles med drengene.
5. Den elementære uniform består af baret, tørklæde, spejderskjorte med lommer, flettet spejderbælte med metalspænde, lange blå cowboybukser, sweater med v-udskæring og afstrikning, sokker afstemt efter det øvrige. Farve- og suppleringsmuligheder fremgår af det efterfølgende.

Uniformsudvalget har ikke her beskæftiget sig med korps- og andre mærker, som forudsættes videreført uændret.

Forslag A

Forslag B

Forslag C

HOVEDBEKLÆDNING f. U., S., Sen og L Sommer Vinter	Navy baret farve 4. Strikket hue med skygge, navy farve 4 med gulorange stribe farve 5.	Grøn baret farve 6. Strikket hue med skygge, grøn farve 6 med gulorange stribe farve 5.	Grøn baret farve 6. Strikket hue med skygge, farve 3 som hidtil.
TØRKLÆDE Eventuelt	Orangegul korpstørklæde farve 5. Tørkl. som hidtil i afd. eller divisionens farver.	Grønt korpstørklæde farve 6. Tørkl. som hidtil i afd. eller divisionens farver.	Som forslag B.
SKJORTE Eventuelt Eventuelt	Let, strygefri bomuld, beige farve 1, skjortefacon med 2 brystlommer, skulderstropper og fast isyede skjorteknapper. Samme uden flip. Samme uden skulderstrop.	Som forslag A.	Bluse som nu med aftagelige knapper, khaki farve 3. Samme uden krave. Samme uden skulderstrop.
BENKLÆDER Friluftsuniform eller eller vinter eller sommer SENIOR møde-uniform	Lange blå cowboybukser med spejdermærke på baglommen, bomuld. Samme facon, blå fløjl. Blå skibenklæder. Korte blå lærredsbenkl. Lange brunbeige terylene benkl., farve 2.	Som forslag A.	Som forslag A og B dog i senior mødeuniformen tilpasset khaki farve 3.
BÆLTE	Vævet bælte, gulorange farve 5 med metalspænde.	Som forslag A, men grøn farve 6.	Læder som hidtil.
SWEATER	Navy farve 4 med V-udskæring og kantstriber gulorange, farve 5.	Gulorange farve 5, V-udsk. og kantstribe grøn farve 6.	Kaki farve 3 med V-udsk. og kantstribe grøn farve 6.
ULDEN FRITIDSJAKKE FOR SENIORER OG LEDERE	Amerikansk spejderfacon med brystlommer og stiklommer, navyblå farve 4 med gulorange foer, farve 5.	Samme, men gulorange farve 5 med grønt foer, farve 6.	Ingen jakke.
SOKKER	Navy farve 4 med gulorange kantstrib farve 5.	Gulorange farve 5 med grøn kantstribe farve 6.	Khaki farve 3.
ANORAK	Vind- og vandtæt, facon som nu, farve navy 4.	Som forslag A, men gulorange farve 5.	Som A, men khaki farve 3.
OVERTRÆKSBNKL.	Samme stof som anorak, farve navy 4.	Som forslag A, men gulorange farve 5.	Som A, men khaki farve 3.
SOMMERLEJRUDSTYR	Gulorange T-shirt med grøn lilje.	Som forslag A.	Som forslag A.
BLAZERMÆRKE	Med liljemotiv til anvendelse i alle forslag på sweater, jakke og civilt brug.		
KVINDELIGE FLOKLEDERE	Bluse og nederdel i moderne facon i farver, der svarer til seniores og lederes mødeuniform. Buxenederdel. Blå cowboybukser. Blå slacks. Blå skibenklæder. Hovedbeklædning, sweater, anorak, evt. jakke som seniorer.		

Et kommende uniformsreglement tænkes gældende for såvel land- som søspejdere.